

โครงการนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศของไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบันเป็นการวิจัย เอกสารและเป็นการศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายการสอนภาษาต่างประเทศ และปัจจัยที่กำหนดนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศของไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน และเพื่อศึกษาพัฒนาการของนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศของไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน ซึ่งประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยเสริมให้เห็นภาพรวมการสอนภาษาต่างประเทศของไทยให้สมบูรณ์ และชัดเจนมากขึ้นและจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการวางแผนนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศของไทย จากการศึกษาพบว่าการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย โดยการกำหนดนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น สภาพสังคม การเมือง ศาสนา เศรษฐกิจ ผู้นำประเทศ เป็นต้น ดังนั้นการกำหนดนโยบายแต่ละสมัยจึงมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสังคมสมัยนั้นๆ อย่างไรก็ตามก็ศึกษาภาษาต่างประเทศที่ประเทศไทยให้ความสำคัญมากเป็นอันดับหนึ่งมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จนกระทั่งถึงปัจจุบัน คือ ภาษาอังกฤษ โดยในแต่ละสมัยมีการปรับเปลี่ยนให้มีการสอนในระดับต่าง ๆ กัน ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆจะเห็นว่ามีความคิดหรือนโยบายที่แตกต่างกันไปในแต่ละสมัย ปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญและมึนนโยบายสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่หลากหลาย ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีปัญหาที่เกิดจากปัจจัยด้านการเมือง หรือความมั่นคงของชาติเช่นที่ผ่านมา ปัจจัยสำคัญที่เข้ามามีบทบาทในการกำหนดนโยบายคือ กระแสโลกาภิวัตน์และการแข่งขันในเวทีโลกในด้านต่าง ๆ

“Thailand’s Foreign Language Teaching Policies from the Sukhothai Period to the Present” is a documentary research. It aims to trace the foreign language policies as well as to study the factors behind these policies from the Sukhothai period to the present. It also aims to study the development of the policies. It is hoped that the research portrayed Thailand’s foreign language teaching policies which, in turn, can be used as the source of data for Thailand’s foreign language teaching policy planning in the future. The findings reveal that Thailand’s foreign language teaching started in the Sukhothai period. Foreign language teaching policies were specified according to several factors: social, political, religious conditions or national leaders. Therefore, the policy specifications of each period were likely to vary in accordance with the social conditions in each period. However, since the reign of King Rama IV, Thailand’s most important language has been English, which was taught at different levels in different reigns. As for other foreign languages, it was evident that the policies varied according to the specific periods. At present, Thailand, with no political problems and national stability, gives much attention to foreign languages and has various foreign language teaching policies. The key factors of the policies are globalization and competitions in the global arena.